

ARADI KÖZLÖNY

Előfizetési árak:

Helyben házhoz hordva:		Vidéken postai székűlő:	
Egész évre . . . 12 frt	Egész évre . . . 14 frt	Fél évre 8 "	Fél évre 7 "
Negyed évre . . . 3 "	Negyed évre . . . 3.50	Egy óra 1 "	Egy óra 1.20

Kiadóhivatal:

Az „Aradi Nyomdatársaság”, fűt 51. sz. a., hová hirdetések, előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok küldendők.

Hirdetések díja:

Hat h. petit sor egyszer . . . 6 k. Bélyegdíj külön . . . 30 kr
Minden következőnél . . . 4 " Nyilváltó sora 15 "

Szerkesztőség:

Az arad-cesanádi egyesült vasutak palotájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők. Bérmentetlen leveleket csak ismert kézzel fogadunk el.

Kéziratokat vissza nem küldünk.

Az ellenzék logikája.

Budapest, február 28.

Nem lehetett másképp várni, minthogy az egy vagy más okból ellenzéki érzelmű, vagy ellenzékiiseg tettető lapok azonnal az egyházi politikát s ezzel együtt a kabinetkérdést fúzik a magyar miniszterelnök mostani rövid bécsi tartózkodásához. Ha tényleg úgy lenne a dolog, amint ezek a lapok mesélik, akkor Wekerle nének azt az utasítást kellett volna kapnia az udvartól, hogy minden vasárnap, vagy legalább minden második vasárnap jelenjen meg a Hofburgban s tegyen hü jelentést arról, hogy a magyarországi „hangulat” nem tartja-e még az időt elérkezettnek arra, hogy a minisztérium, egyházpolitikai programja miatt, felvesse a kabinetkérdést a koronánál, és ez a minisztérium elbocsátása által oldja meg azt.

Ez a fejtetőre állított helyzet végre is érthető lett volna, — habár izléstelen is, — amíg a farsang tartott, amely politikai téren is megenged egy többé-kevésbé ártatlan tréfát; de azt még bőjtben is folytatni, mégis csak oktalanság. Ily döréségeket legfőkébb azokra a „számtalan hívókra” lehet akasztani, akik a kis káplánok és nagy agitátorok tiltakozó névsorain parádézhatnak: már pedig azok a gyermekek és keresztvönés-csinálók, akik ama névsorokon írási és rajzolás művészetüket megörökítik, tudvalevőleg nem olvasnak újságokat.

Budapest fő- és székvárosban nem ejtenek senkit törbe a miniszterbuktatók eme szembekötösdí mestersegei, akik maguk különben még egy miniszteriumot sem buktattak meg: az értelmes polgárság tudja, mit tartson ezekről az álboldcsekről s hamis bölcseségükről. De egyszerű egész komolysággal és teljes határozottsággal a vidéki közönséget is, melyet a türelmetlenség hivatatlan káplánjai előszeretettel s folyton zaklatnak, fel kellene világosítani, hogy a korona a kabinet egyházpolitikájával szemben nemcsak ellenséges magatartást nem követ, hanem helyesli azt és annak érvényesítéséhez törvényhozási uton megadta a feltétlen hozzájárulását. Különösen a vidéki hírlapoknak jut itt az a valóban nemes és hazafias misszió, hogy terjesszék a nép közt a valódi tényállást.

Az állami születek s névjegyzekek behozatalához, melyek egyházi érdeket, dogmáról nem is szólva, nem érintenek, feltétlen hozzájárulását adta a korona. A vallás szabadság behozatala ellen kifogást tenni annál kevésbé volt oka a koronának, minthogy az Ausztriában egy negyedszázad óta fennáll oly kiterjedésben, minőt Magyarországon senki sem kíván, nevezetesen azon szabadságig, mely szerint fe-

lekeztnélkülinek jelentheti ki magát valaki, ami már egyáltalán minden vallás tagadását érinti. Ami végül a polgári házasságot illeti, a korona elvben hozzájárult; az illető törvényt, mely a korona elvi hozzájárulásának idejekor még legelső rudimentumai-ban sem volt megszerkesztve, ha majd elkészül, a parlamentben leendő benyújtása előtt mindenestre a korona elé is kell terjeszteni előleges jóváhagyás végett.

Amde mi jogosít fel bárkit e világon ama feltevésre, hogy a Wekerle-kabinet, a nemcsak tehetséges, hanem egyszer-mind jól megfontolt államférfiaknak ez az egyesülése, a polgári házasságnak olyan alakját fogja javaslatba hozni, melytől a koronának meg kell tagadnia hozzájárulását. Ha pedig a korona megadta hozzájárulását, ki oly merész, hogy katolikusabb akarjon lenni Magyarország apostoli királyánál, akinek számos erényei közt az isteni félelem és jámbor erkölcsök a legelőkelőbb helyet foglalják el? A katolikus klérusnak e reformot el kell tennie, amint Belgiumban, Francia-, Olasz- és Spanyolországban eltűri, a nélkül, hogy ez az egyháznak, méltóságának, tekintélyének vagy csak hatalmának is ártott volna. Különösen nálunk Magyarországon a polgári esketés után is mindenki elfog menni a templomba, hogy megáldja az egyház az egész életre kötött irigyet, és így az állam mindent megnyert, a klérus semmit sem vesztett, még az illetékek et sem, melyek a káplánagitátorok zöménél bizony a főszerepet játszik.

Megrendelt hazudozások.

— Állandó rovat. —

Arad, február 28.

Kipattant végre a bomba, hol gyártják a nemzetiszin párti megrendelt hazudozásokat, melyeket lapunk bőséges mennyiségben szokott gombostűre szurdalni. Kipattant és az eredmény szóról-szóra a mi sejtelmünknek ad igazat. A szenzációs bécsi levelekben ugyanis ráismernek Semere Attila stylusára. E szerint csakugyan hazai gyárból kerülnek ki a bécsi és frankfurti koholmányok, melyeket aztán nagy kedvteliséssel vesznek át az ellenzéki lapok. Nos tehát, nem voltak a nemzeti párt által megrendelt hazudozások ezek a szenzációs bécsi és frankfurti kacsák?

Ugy látszik, egész kis sajtó-irodát rendezett be erre a célra a nemzeti párt. De nem fog vele sokra menni, mert a komolyabb bécsi lapok többé nem a gyártott válsághíreket kísérik figyelemmel, hanem az külti fel érdeklődésüket, hogy mily imponáns módon nyilatkoznak az ország törvényhatóságai a kormány egyházpolitikai programja mellett.

Az ország valódi közhangulatának e megnyilatkozása figyelmet keltett a legilletékesebb helyeken is, a politikai helyzet általában kedvezőbore fordult, s rövid időn jó híreket várhatunk.

A kötelező polgári házasságról szóló törvényjavaslat épp úgy napirendre fog kerülni, ha a sor rájön, mint a többi reformjavaslatok s elejtésére, vagy csak elhalasztására sem gondol senki. E tekintetben a kormány és az azt támogató szabadelvű párt zöme között nincsen véleményeltérés. A

szabadelvű párt összetartása ez idő szerint is kifogástalan.

Hogy pedig a frankfurti lapot csakugyan az Apponyista pártiroda látta el sürgős megrendelésével, arra is van egy jó argumentumunk. A „Frankfurter Z.” ugyanis azt írta, hogy Tisza Lajos grófot, a király személye körüli minisztert nem hívják meg az udvarhoz, hanem az — általam titkárt, tehát ebből is kilátszik, hogy Tisza gróf az udvarnál nem kedvelt személyiség. Ezt a kacsát a frankfurti lap előtt már közölte egyik magyar nemzeti párti újság s utána nagy diadallal reprodukálták a többiek is. Időközben aztán kisült, hogy Tisza Lajos grófnak — nincsen is államtitkára. Tableaux!

A t. Házról.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, február 28.

Nagyon unalmasak a t. Ház ülései.

A sokat fölpanaszolt földmivelési érdekek elannyira általánosak, hogy a derék honatyákat egészen elnyomja ez érdekek iránt a buzgóság. Itt az egyik, ott a másik, ebben a sarokban ismét más, de többé-kevésbé valamennyien — szundikálnak. Fura dolog, de — való.

Még hála Andreánszky fürge fotográf-készülékének, amely egyiknek ma, a másikkal holnap, de az érdeklődését rendre valamennyinek élesztgeti, ébresztgeti. T. i. Andreánszkynek az a legújabb erénye, hogy azokat fotográfálja le, akik valamelyes közönyös séget táplálnak a dolgok folyása iránt.

Eddig a „munkapárt”-ot szekirozta. Kikereste azokat az alkalmas pillanatokat, amelyek a földmivelési tárcza alatt kínálkoztak a leggyakrabban, midőn a legtöbb jobboldali volt a — folyóson s a jobboldali padokat akkor fotográfálta le. Valami tiz ilyen képe van. Most kézközön forog mind a tiz, s mind a tiz ezzel a felirattal: A munkapárt!

Ami, érzi, hogy egyoldalú volt a szekatúrával. Ugyanezt elkövetné egyetlen ülés alatt és tizszer a saját pártjával is. Ezt akarta helyre hozni s most a szélbali buzdózkodásra szegezi sűrűn fotográf-készülékét.

Ma Atzél Péterem volt a sor.

Jó Baky István perorált hosszasan, altató egyhangusággal. Mi különös benne, ha hallgatói között Atzél Pétert is annyira megragotta, hogy — elszeudert. Halló csövé, melynek a révén ismerik őt már a karzat látogatói is, lassan kiejtette a kezéből, még óvatossabban hátra támaszkodott és dicséretes, szinte észrevétlen átmenettel átszenderült a szundikálás csöndes és gondtalan birodalmába.

— Hopp! — pattant fel Andreánszky. — Ez az a pillanat.

Fogta a készüléket s nem félve attól, hogy Atzél meghallja, egészen közeiből a lehető legtermészetesebb hűségben örököltette meg az — alvó Atzét.

Atzét nem hozta zavarba ez a mérenylet, hanem egészen nyugodtan folytatta csöndes működését, miglen a Ház meg nem riadt Dániel Ernő előadó harcziás zárbeszédétől.

